

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 32D/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9622200063
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Fečík
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9622200063.1

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca), sudcov JUDr. Anity Filovej a JUDr. Michala Matulníka, PhD., prísediacich sudcov JUDr. Jitky Johany Hasíkovej a Mgr. Evy Kováčechovej, v disciplinárnej veci disciplinárneho navrhovateľa predsedu Okresného súdu Prešov proti disciplinárne obvinenému M.. M. G., sudcovi P. Z. A., v konaní o disciplinárnej zodpovednosti sudcu, na ústnom pojednávaní konanom 7.12.2022 takto:

r o z h o d o l :

M.. M. G., narodený X.XX.XXXX, trvale bytom P. X, XXX XX A., sudca P. Z. A.

I.

sa podľa § 34 ods. 2 písm. d) zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

oslobodzuje

spod disciplinárneho návrhu podaného predsedom P. Z. A. dňa 11.4.2022 pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o sudcoch“) pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

ako zákonný sudca sa vo veci vedenej pod sp. zn. 21Cb/152/2006 svojím neefektívnym, resp. nesústreďeným postupom dopustil opakovanej neodôvodnenej nečinnosti, ktorá v konečnom dôsledku spôsobila zbytočné predĺženie extrémne dlhotrvajúceho konania, a teda aj predĺženie stavu právnej neistoty sporových strán tým, že napriek tomu bol už 1.3.2016 upozornený podpredsedom okresného súdu, aby konal rýchlo a efektívne, zostal nečinný aj v ďalšom období od 22.7.2016, kedy bolo vydané uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie zvukového záznamu z pojednávania (č.l. 522) až do 20.2.2018, kedy v dôsledku zmeny rozvrhu práce P. Z. A. prestal byť vo veci zákonným sudcom (č.l. 558),

pretože zanikla zodpovednosť disciplinárne obvineného sudcu za disciplinárne previnenie uplynutím premlčacej lehoty,

II.

sa podľa § 34 ods. 2 písm. c) disciplinárneho súdneho poriadku

oslobodzuje

spod disciplinárneho návrhu podaného predsedom P. Z. A. dňa 11.4.2022 pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

ako zákonný sudca sa vo veci vedenej pod sp. zn. 21Cb/152/2006 svojím neefektívnym, resp. nesústreďeným postupom dopustil opakovanej neodôvodnenej nečinnosti, ktorá v konečnom dôsledku spôsobila zbytočné predĺženie extrémne dlhotrvajúceho konania, a teda aj predĺženie stavu právnej

neistoty sporových strán tým, že po tom, ako sa zmenou rozvrhu práce P. Z. A. dňa 9.4.2018 (č.l. 560) opätovne stal zákonným sudcom, po vydaní uznesenia o ustanovení znaleckej organizácie na vypracovanie znaleckého posudku z 2.7.2018 (č.l. 565) a zaslaní príkazu na úhradu preddavku na odmenu za znalecké dokazovanie z 27.7.2018 (č.l. 569) zostal úplne nečinný aj v ďalšom období od 7.8.2018 až do 9.1.2019,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal disciplinárne obvinený,

III.

podľa § 26 ods. 1 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku sa disciplinárne konanie vedené proti M.. M. G. na základe disciplinárneho návrhu podaného predsedom P. Z. A. dňa 11.4.2022 pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že

ako zákonný sudca vo veci vedenej pod sp. zn. 21Cb/152/2006 svojím neefektívnym, resp. nesústredeným postupom dopustil opakovanej neodôvodnenej nečinnosti, ktorá v konečnom dôsledku spôsobila zbytočné predĺženie extrémne dlhotrvajúceho konania, tým, že po zaslaní súdneho spisu znaleckej organizácií 9.1.2019 (č.l. 576) nepostupoval v konaní efektívne bez zbytočných prieťahov, keďže vyhotovenie znaleckého posudku urgoval až 7.5.2020 (č.l. 578 a 579) a následne až 22.2.2021 (č.l. 580, 581), pričom vo veci nevykonával žiadne ďalšie opatrenia na účel zabezpečenia znaleckého posudku, ktorý bol súdu predložený až 1.3.2021 (č.l. 588),

zastavuje

pretože disciplinárny návrh bol podaný oneskorene.

IV.

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 38 ods. 1 disciplinárneho súdneho poriadku priznáva disciplinárne obvinenému nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním; v mene štátu koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

o d ô v o d n e n i e :

I. Disciplinárny návrh a vyjadrenie disciplinárne obvineného

1. Dňa 11.4.2022 bol Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky doručený návrh z 6.4.2022 na začatie disciplinárneho konania (ďalej aj „disciplinárny návrh“) predsedu P. Z. A. (ďalej len „disciplinárny navrhovateľ“) proti sudcovi P. Z. A. M.. M. G. (ďalej len „disciplinárne obvinený“).

2. Podľa disciplinárneho navrhovateľa sa mal disciplinárne obvinený dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch na tom skutkovom základe, že sa „ako zákonný sudca vo veci vedenej pod sp. zn. 21Cb/152/2006 svojím neefektívnym, resp. nesústredeným postupom dopustil opakovanej neodôvodnenej nečinnosti, ktorá v konečnom dôsledku spôsobila zbytočné predĺženie extrémne dlhotrvajúceho konania, a teda aj predĺženie stavu právnej neistoty sporových strán.“

3. Opísaným konaním mal podľa disciplinárneho navrhovateľa disciplinárne obvinený zaviniť porušiť povinnosti sudcu vyplývajúce z § 30 ods. 4 zákona o sudcoch, v zmysle ktorého má sudca vykonávať svoje povinnosti svedomito a v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných prieťahov.

4. Disciplinárny navrhovateľ odôvodnil disciplinárny návrh predovšetkým poukázaním na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 77/2021-35 z 13.4.2021 (ďalej aj „predmetný nález ústavného súdu“), ktorým bolo rozhodnuté o porušení základného práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom P. Z. A. v konaní vedenom pod sp.zn. 21Cb/152/2006, pričom bolo okresnému súdu prikázané konať bez zbytočných prieťahov. Disciplinárny navrhovateľ poukázal na odôvodnenie daného nálezu, v zmysle ktorého sa pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v

konaní zohľadňujú tri základné kritériá, ktorými sú (1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci, pričom vec sp.zn. 21Cb/152/2006 je sporom o neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu. V tejto súvislosti ústavný súd podotkol, že takéto spory tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a v zásade ich nemožno považovať za právne a skutkovo zložené. Z faktického hľadiska je uvedená právna vec zložitejšia z dôvodu potreby vykonania opakovaného znaleckého dokazovania. Avšak ani táto skutočnosť v kontexte s charakterom procesného postupu okresného súdu v konečnom dôsledku nemôže ospravedlniť viac ako 14 rokov trvajúce konanie bez jediného meritórneho rozhodnutia vo veci. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prieťahom. Vychádzajúc z obsahu vyžiadaného spisu okresného súdu ústavný súd skonštatoval, že sťažovateľka sa zo zdravotných dôvodov síce nezúčastňovala všetkých uskutočnených pojednávaní, avšak v celom konaní bola riadne zastúpená advokátkou a okresný súd tak konal i v jej neprítomnosti. Ústavný súd však tiež konštatoval, že z ospravedlniteľných dôvodov (kolízia pojednávaní, zdravotné dôvody, dovolenka) na strane sťažovateľky, resp. jej právnej zástupkyne sa neuskutočnilo päť pojednávaní, čo mohlo mať negatívny vplyv na dĺžku napadnutého konania. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným prieťahom, bol postup samotného okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré začalo 2.10.2006 na základe žaloby sťažovateľky o neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu v spoločnosti Hotel Bankov, a.s., z 19.1.2005. Rozhodovanie okresného súdu v predmetnej veci teda trvá viac ako 14 rokov bez vydania akéhokoľvek meritórneho rozhodnutia. Ústavný súd v súlade so svojou stabilnou judikatúrou (napr. IV. ÚS 280/2011, II.ÚS 231/2012, III. ÚS 473/2012) prezentoval názor, že takéto konanie už len vzhľadom na dĺžku jeho trvania nie je potrebné ďalej osobitne vyhodnocovať a podrobne rozoberať aj iný neefektívny, resp. nesústreďený postup okresného súdu, pretože už len s poukazom na celkovú dobu trvania konania možno konštatovať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Takáto zdĺhavosť konania predlžuje stav právnej neistoty účastníka do takej miery, že sa jeho právo na súdnu ochranu stáva iluzórnym, a teda ho ohrozuje vo svojej podstate. V napadnutom postupe okresného súdu bolo možné identifikovať opakovanú neodôvodnenú nečinnosť, ktorá v konečnom dôsledku spôsobila zbytočné predĺženie už teraz extrémne dlhotrvajúceho konania, a teda aj predĺženie stavu právnej neistoty sporových strán.

5. Na základe uvedeného disciplinárny navrhovateľ navrhol disciplinárne obvinenému uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b) zákona o sudcoch a to zníženie funkčného platu o 10% na obdobie troch mesiacov.

6. Dňa 25.5.2022 bolo disciplinárnemu senátu doručené vyjadrenie disciplinárne obvineného z 19.5.2022 k disciplinárnemu návrhu, ktorý v ňom uviedol predovšetkým to, že:

- disciplinárny návrh má neurčite formulovaný skutok len všeobecne vychádzajúci z predmetného nálezu ústavného súdu, pričom takéto vymedzenie skutku je v rozpore s § 19 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku a disciplinárne obvinený v dôsledku toho nemá možnosť sa voči disciplinárnemu návrhu relevantne brániť,
- disciplinárny navrhovateľ v disciplinárnom návrhu vôbec nespomenul, že P. Z. A. je dlhodobo personálne poddimenzovaný a jeho sudcovia sú trvalo extrémne pracovne zaťažení a svoje pracovné povinnosti plnia na úkor voľného času a zdravia,
- disciplinárny návrh bol podaný oneskorene, pretože porušenie namietanej povinnosti sudcu nemožno spájať len s doručením predmetného nálezu ústavného súdu dňa 17.5.2021, pričom rovnako irelevantné je, že M. Š. H. bol vymenovaný za predsedu P. Z. A. dňa 1.2.2020.

7. Disciplinárny senát listom z 6.6.2022 vyzval disciplinárneho navrhovateľa na odstránenie nedostatkov disciplinárneho návrhu v zmysle § 19 ods. 3 disciplinárneho súdneho poriadku spočívajúcich nedostatočnom opise skutku.

8. Disciplinárny navrhovateľ podaním z 27.7.2022 doručeným 1.8.2022 doplnil disciplinárny návrh vo vzťahu k opisu skutku tak, že disciplinárne obvinený „ako zákonný sudca vo veci vedenej pod sp. zn. 21Cb/152/2006 svojím neefektívnym, resp. nesústreďeným postupom dopustil opakovanej neodôvodnenej nečinnosti, ktorá v konečnom dôsledku spôsobila zbytočné predĺženie extrémne dlhotrvajúceho konania, a teda aj predĺženie stavu právnej neistoty sporových strán tým, že napriek tomu bol už 1.3.2016 upozornený podpredsedom okresného súdu, aby konal rýchlo a efektívne, zostal nečinný aj v ďalšom období, keď uznesením z 2.7.2018 nariadil v poradí tretie znalecké dokazovanie

na vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku k dvom predchádzajúcim, avšak spis zaslal znaleckej organizácii až 9.1.2019 a vyhotovenie znaleckého posudku urgoval 7.5.2020. Znalecký posudok bol napokon predložený až 1.3.2021, teda v lehote niekoľkonásobne prekračujúcej lehotu určenú na vyhotovenie znaleckého posudku (30 dní) bez akéhokoľvek jej predĺženia okresným súdom či uložením poriadkového opatrenia.“

9. Disciplinárny navrhovateľ podaním z 3.10.2022 doručeným toho istého dňa reagoval na vyjadrenie disciplinárne obvineného z 19.5.2022, pričom zotrval na svojom disciplinárnom návrhu, ktorý v zmysle jeho doplnenia z 27.7.2022 považuje za dostatočne určitý a tiež včas podaný. Skonštatoval, že pri podaní disciplinárneho návrhu bola zohľadnená aj pracovná zaťaženosť a zdravotný stav disciplinárne obvineného ako i celková personálna poddimenzovanosť P. Z. A.. Zároveň sa ospravedlnil z neúčasti na nariadenom ústnom pojednávaní a súhlasil s jeho vykonaním v jeho neprítomnosti.

II. Ústne pojednávanie a dokazovanie

10. V rámci predbežného šetrenia si disciplinárny senát zabezpečil spis P. Z. A. sp. zn. 21Cb/152/2006, prehľad o práceneschopnosti disciplinárne obvineného v rokoch 2017 až 2022 a osobný spis disciplinárne obvineného.

11. V dňoch 10.10.2022 a 7.12.2022 sa na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky uskutočnili ústne pojednávania.

12. Disciplinárne obvinený na ústnom pojednávaní uviedol, že v disciplinárnom návrhu boli zohľadnené len okolnosti v jeho neprospech. Od nástupu do justície sa snažil vykonávať svoju prácu naplno a vzhľadom na možnosti aj nadštandardne. V roku 2003 sa mu však narodil syn s ťažkým zdravotným postihnutím (autizmus), ktorý vyžaduje neustálu opateru. P. Z. A. má pritom jeden z najväčších obvodov a ide o súd v sídle krajského súdu, kde sú viaceré agendy, ktoré sa na iných súdoch nevykonávajú a aj nápad vecí je vyšší, než na iných súdoch. Robí od začiatku v obchodnej agende, zaťaženosť je extrémne vysoká a nerieši sa, veľa sudcov pritom odchádza na G. Z. S. A. a ich veci sa následne prerozdeľujú. Pri nástupe prebral cca 300 starých vecí a celý nový nápad, pritom delenie vecí nebolo rovnaké pre všetkých sudcov. Popritom chodil so synom po operáciách a snažil sa zvládnuť rodinu i prácu, avšak ten tlak sa zvyšoval a následne sa odzrkadlil aj na jeho zdravotnom stave. V roku 2013 sa dostal do stavu syndrómu vyhorenia a asi 3 mesiace bol mimo práce, napriek tomu sa následne snažil pracovať ešte viac, ale znova bol práceneschopný. Veci, ktoré sa pritom prerozdelili, sa mu následne vrátili. V roku 2016 mu obrazne zlomilo väz rozhodnutie vedenia súdu, že na obchodnom úseku budú všetci robiť všetko. V dôsledku toho musel začať robiť navyše obchodný register a konkurzné veci, keď predtým robil najmä sporovú agendu. Pred Vianocami 2017 začal mať veľké problémy so spánkom, vrátil sa mu syndróm vyhorenia a začali depresie. Do práce sa vrátil až okolo Veľkej noci 2018, pričom priedaň určite nechcel zapríčiniť. Rodina bola z jeho zdravotného stavu vystrašená, keďže je jediný živiteľ a manželka robí len na 4 hodinový úväzok. Po návrate sa mu však nedalo riadne pracovať a zostal práceneschopný až do decembra 2018. Zo 450 vecí mu zostalo okolo 250, ale v nich neboli žiadne ľahšie procesné veci a všetky veci sa mu od kolegov vrátili späť. Snažil sa staré veci dávať hneď na termíny, avšak bol v neustálom strese a strachu zo sťažností.

13. K veci sp. zn. 21Cb/152/2006 uviedol, že i keď v predmetnom náleze ústavného súdu je skonštatované, že konanie o určenie neplatnosti prevodu obchodného podielu patrí medzi tie jednoduchšie veci, v danom prípade išlo predovšetkým o vyhodnocovanie spôsobilosti na právne úkony zo strany žalobkyne. Jedná sa pritom o vec s väčším majetkom, keďže obchodnému podielu zodpovedá hotel v Košiciach. Prvý znalecký posudok vyhotovil znalec bez vypočutia žalobkyne, pretože táto sa k znalcovi nedostavila. Keďže znalec na pojednávaní znalecký posudok nepresvedčivo obhájil, musel pristúpiť k nariadeniu opakovaného znaleckého dokazovania. Zatiaľ čo prvý znalecký posudok bol v prospech žalovaného, druhý znalecký posudok bol úplne opačný. Znalec ho však opätovne na pojednávaní nedostatočne obhájil a preto bolo nariadené tretie kontrolné znalecké dokazovanie. Znalec oneskorené predloženie znaleckého posudku opätovne odôvodnil tým, že sa žalobkyňa prvého vypočutia nezúčastnila a následne epidémiou Covid 19. Vyšší súdny úradník bol podľa disciplinárne obvineného tiež preťažený a nesledoval riadne stav veci. Následne znalec ani nechcel prísť na pojednávanie, pretože po predchádzajúcich problémoch s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej

republiky už nechcel vykonávať znaleckú činnosť. Predovšetkým z tohto dôvodu doposiaľ nebolo v predmetnej veci rozhodnuté.

14. Na otázku predsedu disciplinárneho senátu, či na základe pokynu podpredsedu P. Z. A. z 1.3.2016 štvrťročne predkladal spisy na kontrolu, disciplinárne obvinený uviedol, že išlo o generálny pokyn, ktorý bol založený do všetkých starých spisov všetkých sudcov, štvrťročne podávali správu tajomníčky alebo vyšší súdny úradníci, avšak on sám tak nekonal. Po 9.1.2019 sa však písomne vyjadroval vo vzťahu k podanej ústavnej sťažnosti. Disciplinárne obvinený ďalej zodpovedal na otázky týkajúce sa zvažovania zmeny znalca, svojej práceneschopnosti, organizácie práce v súdnom oddelení, kontroly spisov, počtu starých a reštančných vecí.

15. Následne bol disciplinárne obvinený disciplinárnym senátom vyzvaný na predloženie listinných alebo iných dôkazov za obdobie od 9.1.2019 do 1.3.2021, týkajúcich sa informovania vedenia P. Z. A. o stave veci sp.zn. 21Cb/152/2006, resp. spracovania podkladov pre konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

16. Dňa 11.10.2022 zaslal disciplinárne obvinený disciplinárnemu senátu elektronicky písomné vyjadrenie z 2.3.2021 označené ako „Vyjadrenie k Ústavnej sťažnosti - 1SprO/310/21“ adresované predsedovi P. Z. A., v ktorom sa ako zákonný sudca vyjadroval k podanej ústavnej sťažnosti. Disciplinárny senát si potom vyžiadal od disciplinárneho navrhovateľa spis sp.zn. 1SprO/310/21, v ktorom bolo obsiahnuté predmetné vyjadrenie z 2.3.2021.

17. V rámci listinných dôkazov boli oboznámené:

- nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 77/2021-35 z 13.4.2021,
- rozhodné listiny zo súdneho spisu P. Z. A. sp.zn. 21Cb/152/2006 a to na č.l. 482 upozornenie podpredsedu P. Z. A.P. disciplinárne obvinenému, aby konal bez prietahov a spis prekladal na kontrolu každé tri mesiace,
- č.l. 558 úradný záznam z 20.2.2018 o zmene zákonného sudcu,
- č.l. 560 úradný záznam z 9.4.2018 o zmene zákonného sudcu,
- č.l. 565 uznesenie o ustanovení znalca z 2.7.2018,
- č.l. 567 a 568 komunikácia týkajúca sa úhrady preddavku za znalecký posudok z 19.7.2018,
- č.l. 570 úradný záznam z 7.8.2018 o zmene zákonného sudcu,
- č.l. 573 úradný záznam z 9.1.2019 o zmene zákonného sudcu,
- č.l. 575 pokyn na zaslanie spisu znalcovi z 9.1.2019,
- č.l. 577 správa znalca z 30.1.2020 o nedostavení sa žalobkyne na vyšetrenie,
- č.l. 578 pokyn z 28.4.2020 na urgenciu znalca,
- č.l. 579 výzva z 7.5.2020 znalcovi,
- č.l. 580 pokyn z 29.1.2020 na urgenciu znalca,
- č.l. 581 výzva znalcovi z 22.2.2021,
- č.l. 582 úradný záznam z 23.2.2021 o telefonickom hovore so znalcom,
- č.l. 583 vyjadrenie znalca z 28.2.2021,
- č.l. 588 znalecký posudok z 25.2.2021,
- zo spisu P. Z. A. sp.zn. 1SprO/310/2021
- č.l. 1 doručenie ústavnej sťažnosti z Ústavného súdu Slovenskej republiky predsedovi P. Z. A.,
- č.l. 12 a 13 vyjadrenie disciplinárne obvineného k ústavnej sťažnosti adresované predsedovi P. Z. A.,
- prehľad o práceneschopnosti disciplinárne obvineného v rokoch 2017 až 2022,
- z osobného spisu disciplinárne obvineného ročné štatistické výkazy sudcu za roky 2016 až 2021, rozhodnutie disciplinárneho senátu č. sp. 6Ds/2/2019 z 31.7.2020, hodnotenie sudcu z 5.8.2019.

18. Vo vzťahu k dodržaniu lehoty na podanie disciplinárneho návrhu (§ 14 disciplinárneho súdneho poriadku) bolo potrebné sa prioritne venovať vymedzeniu skutkového deja, t.j. vymedzeniu a ohraničeniu obdobia, v ktorom bol disciplinárne obvinený v súdnom konaní sp.zn. 21Cb/152/2006 nečinný v takom rozsahu, že svojim nekonaním zapríčinil zbytočné prietahy.

19. Disciplinárny navrhovateľ ohraničil prietahy v súdnom konaní sp.zn. 21Cb/152/2006 dobou od 1.3.2016 do 1.3.2021.

20. Z obsahu súdneho spisu sp.zn. 21Cb/152/2006 však nesporne vyplýva, že disciplinárne obvinený v období od 1.3.2016 do 1.3.2021 jednak nebol po celý čas v predmetnej veci zákonným sudcom (20.2.2018 - 9.4.2018, 7.8.2018 - 9.1.2019) a tiež nebol úplne nečinný.

21. Keďže obdobie, v ktorom bol disciplinárne obvinený zákonným sudcom a súčasne bol vo veci nečinný, resp. v nej nekonal efektívne a plynulo bez zbytočných prieťahov (ďalej aj „prieťahové konanie“) netvorí jeden ucelený celok, ale možno ho vymedziť v rámci viacerých časových úsekov oddelených od seba zmenou zákonného sudcu a vykonanými úkonmi súdu, bolo potrebné tieto časové úseky vyhodnotiť ako samostatné skutky. Je nepochybné, že ak by prieťahové konanie disciplinárne obvineného tvorilo jeden súvislý celok, predstavovalo by navonok jeden trváci čin. Úplná nečinnosť v konaní alebo neefektívne konanie s prieťahmi má totiž povahu udržiavania protiprávneho stavu spočívajúceho v porušovaní povinnosti sudcu konať bez zbytočných prieťahov v zmysle § 30 ods. 1 zákona o sudcoch a teda charakter trvajúceho činu (§ 122 ods. 12 Trestného zákona). Ak sú uvedené úplná nečinnosť alebo neefektívne konanie s prieťahmi oddelené zmenou zákonného sudcu alebo obdobím, v ktorom sudca konal riadne, efektívne a bez zbytočných prieťahov, potom jednotlivé úseky úplnej nečinnosti alebo neefektívneho konania s prieťahmi nemôžu mať povahu čiastkových útokov pokračovacieho činu (ako sa mylne domnieva disciplinárny navrhovateľ vo svojom vyjadrení z 3.10.2022), pretože jedno protiprávne konanie v zásade nemôže byť súčasne trvácim i pokračovacím činom. Preto bolo potrebné rozdeliť časové ohraničenie skutku obsiahnuté v disciplinárnom návrhu (od 1.3.2016 do 1.3.2021) na tri samostatné časové úseky majúce povahu samostatných skutkov - trvácich činov (skutok č. 1 od 1.3.2016 do 20.2.2018, skutok č. 2 od 9.4.2018 do 9.1.2019 a skutok č. 3 od 9.1.2019 do 1.3.2021), vo vzťahu ku ktorým sa následne preskúmavala včasnosť podania disciplinárneho návrhu.

III. Včasnosť podania disciplinárneho návrhu

22. Lehota na podanie disciplinárneho návrhu je upravená v § 14 disciplinárneho súdneho poriadku, podľa ktorého „Disciplinárny návrh možno podať do jedného roka odo dňa, kedy sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do troch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v konaní, najneskôr do piatich rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia.“

23. Disciplinárny senát v tejto súvislosti zdôrazňuje, že pokiaľ disciplinárny súdny poriadok ustanovuje päťročnú premiáčacu dobu, táto sa výslovne týka „zavineného konania, ktoré má za následok prieťahy v konaní.“

24. Pod zavineným konaním majúcom za následok prieťahy v konaní je potrebné rozumieť u sudcu disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch. Je totiž nevyhnutné rozlišovať na jednej strane medzi porušením povinnosti sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch „konať plynulo bez zbytočných prieťahov“ majúcej za následok naplnenie disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch spočívajúceho v „zavinenom nesplnení alebo porušení povinností sudcu“ a na strane druhej v „zavinenom konaní, ktoré má za následok prieťahy v konaní“ podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch, ktoré spočíva v porušení inej povinnosti sudcu, až následkom ktorej sú vzniknuté prieťahy (viď rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 32D/7/2021 z 26.5.2022).

25. Vzhľadom na to, že disciplinárny navrhovateľ kvalifikoval konanie disciplinárne obvineného ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a disciplinárny senát nezistil dôvodnosť zmeny tejto právnej kvalifikácie, bola včasnosť podania disciplinárneho návrhu vo vzťahu k jednotlivým skutkom posudzovaná v danom prípade prostredníctvom jednoročnej subjektívnej a trojročnej objektívnej lehoty v zmysle § 14 disciplinárneho súdneho poriadku.

26. Za včasne podaný disciplinárny návrh sa považuje taký, ktorý bol súčasne podaný v subjektívnej i objektívnej lehote.

27. Podľa § 26 ods. 1 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku disciplinárny senát aj bez nariadenia ústneho pojednávania disciplinárne konanie zastaví, ak bol disciplinárny návrh podaný oneskorene.

28. Podľa § 34 ods. 2 písm. d) disciplinárneho súdneho poriadku disciplinárny senát disciplinárne obvineného oslobodí, ak zanikla zodpovednosť za disciplinárne previnenie.

29. Z citovaných ustanovení disciplinárneho súdneho poriadku vyplýva, že oneskorené podanie disciplinárneho návrhu z pohľadu subjektívnej lehoty sa v procesnej rovine premieňa do povinnosti zastaviť konanie podľa § 26 ods. 1 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku a pri objektívnej lehote do oslobodenia disciplinárne obvineného podľa § 34 ods. 2 písm. d) disciplinárneho súdneho poriadku z dôvodu zániku zodpovednosti za disciplinárne obvinenie.

IV. Oslobodenie

30. Prvý skutok bol ohraničený obdobím od 1.3.2016, resp. vo vzťahu k zistenej nečinnosti od 22.7.2016 do 20.2.2018, kedy disciplinárne obvinený prestal byť vo veci zákonným sudcom. Vzhľadom na to, že disciplinárny navrhovateľ podal disciplinárny návrh až 11.4.2022, t.j. po uplynutí trojročnej objektívnej lehoty od ukončenia nečinnosti disciplinárne obvineného v prvom skutku, disciplinárny senát rozhodol o oslobodení disciplinárne obvineného spod disciplinárneho návrhu podľa § 34 ods. 2 písm. d) disciplinárneho súdneho poriadku, pretože zanikla zodpovednosť za disciplinárne previnenie.

31. Druhý skutok bol ohraničený obdobím od 7.8.2018 do 9.1.2019, keďže od 9.4.2018 do 7.8.2018 bol disciplinárne obvinený v konaní činný. Aj v tomto prípade by sa mohlo javiť, že došlo k podaniu disciplinárneho návrhu po uplynutí trojročnej objektívnej lehoty, keďže disciplinárny návrh bol podaný až 11.4.2022, teda po vyše troch rokoch od momentu skončenia skutku dňa 9.1.2019. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že disciplinárne obvinený v dôsledku zmeny rozvrhu práce na P. Z. A. (viď čl. 570 a 573) nebol v období od 7.8.2018 do 9.1.2019 zákonným sudcom vo veci sp.zn. 21Cb/152/2006. Je preto logické, že disciplinárne obvinený sa v tomto období v predmetnej veci nemohol dopustiť porušenia povinností sudcu vyplývajúcich z § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a následne sa preto nemohol dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch. Z obsahu spisu sp.zn. 21Cb/152/2006 je pritom zrejmé, že súd (iný zákonný sudca než disciplinárne obvinený) bol pritom v období od 7.8.2018 do 9.1.2019 úplne nečinný. To znamená, že skutok sa stal, ale je preukázané, že sa ho nedopustil disciplinárne obvinený. Z procesnej logiky vyplýva, že oslobodenie z dôvodu nedokázania spáchania skutku disciplinárne obvinenému v zmysle § 34 ods. 2 písm. c) disciplinárneho súdneho poriadku má prednosť pred oslobodením z dôvodu zániku zodpovednosti za disciplinárne previnenie podľa § 34 ods. 2 písm. d) daného zákona, keďže má „priaznivejší“ charakter (viď Čentíš, J., Kurilovská, L., Šimovček, I., Burda, E. a kol. Trestný poriadok I. § 1 - 195. Bratislava: C. H. Beck, 2021, s. 510). Disciplinárny senát preto vo vzťahu k tomuto skutku disciplinárne obvineného oslobodil podľa § 34 ods. 2 písm. c) disciplinárneho súdneho poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal disciplinárne obvinený.

V. Zastavenie konania

32. Tretí skutok možno vymedziť ako dobu neefektívneho konania disciplinárne obvineného od 10.1.2019 (po zaslaní spisu znaleckej organizácií) do 1.3.2021 (do predloženia znaleckého posudku). Vzhľadom na to, že pri treťom skutku neefektívny postup disciplinárne obvineného skončil po predložení znaleckého posudku, t.j. 1.3.2021, bol disciplinárny návrh dňa 11.4.2022 podaný v rámci trojročnej objektívnej lehoty a teda nedošlo k zániku zodpovednosti za disciplinárne obvinenie. Otázny však bol moment uplynutia subjektívnej jednoročnej lehoty a to najmä k vymedzeniu začiatku jej plynutia. Disciplinárny navrhovateľ v disciplinárnom návrhu uviedol, že sa najskôr mohol dozvedieť o prieťahoch v súdnom konaní sp. zn. 21Cb/152/2006 vzniknutých v dobe od 10.1.2019 do 1.3.2021 momentom doručenia predmetného nálezu ústavného súdu dňa 17.5.2021. V priebehu ústneho pojednávania však disciplinárne obvinený poukázal na to, že disciplinárnemu navrhovateľovi dňa 2.3.2021 spracoval písomné vyjadrenie k ústavnej sťažnosti (1SprO/310/21). Na podklade uvedeného bolo disciplinárnym senátom ustálené, že disciplinárny navrhovateľ sa najneskôr 2.3.2021 dozvedel o pokračujúcich prieťahoch v súdnom konaní sp.zn. 21Cb/152/2006. Predmetný nález ústavného súdu nepredstavuje totiž *conditio sine qua non* preto, aby sa postup disciplinárne obvineného v súdnom konaní sp. zn. 21Cb/152/2006 mohol označiť ako „prieťahový“. Vzhľadom na to, že disciplinárny navrhovateľ sa

dozvedel o prietáhoch v konaní najneskôr 2.3.2021 a disciplinárny návrh podal až 11.4.2022, bol tento podaný oneskorene, t.j. po uplynutí jednoročnej subjektívnej lehoty danej § 14 disciplinárneho súdneho poriadku. Keďže oneskorené podanie disciplinárneho návrhu bolo zistené až na ústnom pojednávaní konanom dňa 7.12.2022, disciplinárny senát v zmysle § 26 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku vyzval disciplinárne obvineného na vyjadrenie, či trvá na prejednaní veci. Vzhľadom na to, že disciplinárne obvinený výslovne uviedol, že na prejednaní veci netrvá, disciplinárny senát rozhodol vo vzťahu ku tretiemu skutku o zastavení konania podľa § 26 ods. 1 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku.

VI. Záver

33. Záverom považuje disciplinárny senát za potrebné poukázať vo vzťahu k disciplinárnemu navrhovateľovi na jeho mierne povedané „pasívny“ prístup k disciplinárnemu konaniu, ktoré inicioval disciplinárnym návrhom, do ktorého len „preklopil“ predmetný nález ústavného súdu, bez toho aby náležite vymedzil a ohraničil skutok. Disciplinárny navrhovateľ pritom podal disciplinárny návrh zjavne bez znalosti príslušného súdneho spisu, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že disciplinárne obvinenému kládol vinu za prietáhy, ku ktorým malo dôjsť aj v období, keď vo veci sp.zn. 21Cb/152/2006 nebol zákonným sudcom (20.2.2018 - 9.4.2018, 7.8.2018 - 9.1.2019). Súčasne tvrdenie disciplinárneho navrhovateľa, že sa o treťom skutku dozvedel až z predmetného nálezu ústavného súdu, hoci mu disciplinárne obvinený k podanej ústavnej sťažnosti vypracoval písomné vyjadrenie, bolo na samotnej hranici zavádzania disciplinárneho senátu. Svoju pasivitu nakoniec disciplinárny navrhovateľ preniesol aj do ústnych pojednávaní, ktorých sa nezúčastnil, čím fakticky predĺžil disciplinárne konanie. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že disciplinárny senát je v disciplinárnom konaní nezávislým a nestranným súdom, ktorý v rámci vymedzovania skutku ako i dokazovania, či konania vo všeobecnosti nemá za úlohu nahrádzať pasivitu disciplinárneho navrhovateľa.

34. Na základe týchto skutočností disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

VII. Náhrada trov konania

35. O náhrade trov disciplinárneho konania rozhodol disciplinárny senát tak, že disciplinárne obvinenému, ktorého v prvom a druhom skutku oslobodil spod podaného disciplinárneho návrhu, priznal v zmysle § 38 ods. 1 disciplinárneho súdneho poriadku nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním s tým, že v mene štátu bude konať Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Disciplinárny senát tak rozhodol aj napriek tomu, že pri treťom skutku konanie podľa § 26 ods. 1 písm. a) disciplinárneho súdneho poriadku zastavil. Disciplinárny súdny poriadok totiž neupravuje spôsob rozhodovania o náhrade trov konania pri kumulácii oslobodenia spod disciplinárneho návrhu a zastavenia konania. Keďže však dôvod pre zastavenie konania vyšiel najavo až na ústnom pojednávaní a fakticky mal povahu oslobodenia, považoval disciplinárny senát za spravodlivé priznať disciplinárne obvinenému náhradu trov konania tak, ako keby bol oslobodený spod disciplinárneho návrhu v celom rozsahu.

36. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v disciplinárnom senáte pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.